

Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt : atque per hoc véritas in mente suscipitur.

B. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dñus vester ventúrus sit. Et. **G**lória Patri. Et.

Lectio ix.

HINC namque eisdem prædicatóribus Isaías dicit : Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc filiis Psalmísta ait : Iter fácite ei, qui ascéndit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit : quia unde in passióne occúbuit, inde majórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum videlicet ascéndit : quia mortem, quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo

qui ascéndit super occásum, iter fácimus, cum nos ejus glóriam vestris méntibus prædicámus, ut eas et ipse post véniens, per amóris sui præsentiam illústret.

Te Deum laudámus.

DIE XXX. MAJI.

S. Felicis, Papæ et Mart.

Añã. Iste sanctus. **V.** Glória et honóre, ut supra. 229.

Oratio.

INFIRMITATEM nostram respice, Omnípotens Deus : et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Felicis, Mártyris tui atque Pontíficis, intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Lectio iij.

FELIX Románus, patre Constantio, Aureliáno Imperatóre, præfuit Ecclésiæ. Constituit ut Missa supra memórias et sepúlchra Mártyrum celebrétur. Qui cum mense Decémbri habuisset Ordinatiónes duas, et creáset Presbyteros no-

vem, Diáconos quinque, Epíscopos per diversa loca quinque, martyrio coronátus, via Aurélia sepelítur in Basilica, quam a se ædificátam dedicárat. Vixit in Pontificátu annos duos, menses quátuor, dies viginti novem.

Te Deum laudámus.

Vesperæ de sequenti.

DIE XXXI. MAJI.

S. Angelæ Merici, Virg.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg. (128)
præter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui novum per beátam Angelam sacrárum Vírginum collégium in Ecclésia tua floréscere voluísti : da nobis, ejus intercessióne, angélicis móribus vívere ; ut terrénis ómnibus abdicáti, gáudiis pérfrui mereámur ætérnis. Per Dóminum.

Deinde fit com. S. Petronillæ, Virg. Aña. Símile est regnum cœlórum hómini negotiátóri,

quærénti bonas margarítas : inventa una pretiósá, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Ÿ. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. B. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio.

EXAUDI nos, Deus salutáris noster : ut sicut de beátæ Petronillæ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ANGELA Mericia Decentiáni, Veronénsis Diocécis oppido ad Lacum Benácum in ditióne Vénetá, piis orta paréntibus, a prima ætáte, virginitátis lílium, quod perpétuo serváre statúerat, sédula sepsit. Ab omni muliébrí ornátu abhórrens, egrégiam vultus formam, pulchrámque cæsá-

riem studiose foedavit, ut coelesti dumtaxat animarum Sponso placeret. In ipso autem adolescentiae flore parentibus orbata, austerioris vitae desiderio, in desertum locum aufugere tentavit; sed ab avunculo prohibita, novit praestare domi, quod in solitudine non licuit. Cilicio ac flagellis frequenter usa, carnem non nisi infirma valetudine, vinum in Nativitatis et Resurrectionis Dominicæ tantum celebritate, complures vero dies nihil omnino degustavit. Orationi dedita brevissimum humi carpébat somnum; dæmonem vero, sub lucantis Angeli forma sibi illudere conantem, agnovit proutinus, et conjecit in fugam. Tandem paternis bonis abdicatis, et habitum ac regulam Tertii Ordinis sancti Francisci ampléxa, evangelicam paupertatem virginitatis laudi conjunxit.

R. Propter veritatem.

Lectio v.

NULLUM pietatis officium erga próximos omittens, pauperibus quidquid sibi ex mendicatio victu superesset, largiebatur: libenter ministrabat aegrotis, pluraque cum magna sanctitatis fama peragravit loca, ut vel solatio esset afflictis, vel reis veniam impetraret, vel infensos invicem reconciliaret animos, vel e vitiorum cœno sceleros revocaret. Angelorum pane, quem unice esuriebat, frequentissime refecta, tanta charitatis vi ferebatur in Deum, ut sæpius extra sensus raperetur. Sacra Palestinæ loca summa cum religione obivit; quo in itinere et visum quem ad Cydonias appulsa oras amiserat, eodem regressa recuperavit, et barbarorum captivitatem, ac naufragium imminens divinitus evasit. Romam denique firmam Ecclesiæ petram veneratúra, et amplissimæ Jubilæi veniæ percipi-

da, sedente, Clemente Séptimo, accessit : quam Summus Póntifex allocútus ejúsdem sanctimóniam suspéxit, et commendávit summópere ; nec ab Urbe ipsam abire ante permísit, quam álio coelitus vocátam agnóvit.

R. Dilexísti justítiam.

Lectio vj.

BRIXIAM itaque, ubi domum ad Sanctæ Aphræ templum condúxit, reversa, novam ibi vírginum Societátem, sicut coelésti voce ac visióné mandátum sibi fúerat, sub certa disciplína, sanctísque vivéndi régulis constituit, quam sanctæ Ursulæ, invictæ vírginum ducis, patrocínio ac nómine insignívit : eam vero perénnem futúram morti próxima prædíxit. Tandem prope septuagenária dives méritis evolávit in cœlum, sexto Kaléndas Februárii anni millésimi quingentésimi et quadragésimi. Cujus cadáver per ipsos trigínta dies

inhumátum, flexíbile, ac vivo simíllimum perseverávit. Demum in sanctæ Aphræ templo inter céteras, quibus illud abundat, Sanctórum Relíquias repósitó, plúrima ad ejus sepúlchrum agi statim cœpére miracula : quorum fama late diffúsa, non Bríxiæ modo et Decentiáni, sed álibi étiam vulgo cœpit nuncupári Beáta, ejúsque imágo aris impóni ; imo sanctus ipse Cárolus Borromæus non multis post annis dignam, quæ ab Apostólica Sede in sanctárum Vírginum album referrétur, Bríxiæ palam assérvit. Cultum vero illi jámdiu a pópulis exhibítum, et tum locórum Ordináriis probátum, tum plúribus étiam Summórum Póntificum Indúltis munitum, Clemens Papa Décimus tértius solémni Decréto ratum hábuit, ac confirmávit. Eam tandem, novis miraculis rite probátis insígnem, Pius Papa Séptimus, solémni Ca-

nonizatióne in Vaticána Basílica perácta, die vigésima quarta Maji, anno millésimo octingentésimo séptimo, sanctárum Vírginum catálogo adscrípsit.

R. Afferéntur regi.

In iij. Nocturno Homilia in Evang. Simile erit regnum cœlorum decem virgínibus. **de eodem Communi.** (154)

In Laudibus commem. S. Petronillæ, Aña. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

V. Spécie tua et pulchritúdine tua. **R.** Inténde, próspere procéde, et regna.

DIE II. JUNII.

SS. Marcellini, Petri atque Erasmi, Mart.

Aña. Istórum est enim regnum cœlorum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sánguine Agni.

V. Lætámini in Dómino et exultáte, justí. **R.** Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

DEUS, qui nos ánnua beatórum Mártýrum tuórum, Marcellíni, Petri atque Erasmi, solemnitáte lætíficas : præsta, quæsumus ; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémpis. Per Dóminum.

Lectio ij.

PETRUS exorcísta, Diocletiano Imperátore, Romæ a Seréno júdice propter christiánæ fidei confessiónem missus in cárce-rem, Paulínam Artémii, qui cárce-ri præerat, filiam a dæmone agitátam liberávit. Quo facto et paréntes puéllæ cum tota famí- lia, et vicínos, qui ad rei novitá-tem concúrrent, Jesu Christo conciliátos ad Marcellínum presbyterum addúxit : a quo omnes baptizáti sunt. Quod ubi rescívit Serénus, Petrum et Marcellínus

ad se vocátos aspérius objúrgat et ad verbórum acerbitátem minas ac terróres adjúngit, nisi Christo renúntient. Cui cum Marcellínus christiána libertáte respondéret, pugnís contúsum, et a Petro sejúctum, nudum inclúdit in cárcerem stratum vitri fragméntis, sine cibo ac sine lúmine. Petrum item constringi imperat arcíssimis vínculis. Sed cum utrúque ex torméntis fides et ánimus crésceret, constánti confessióne et abscisso cápíte, illústre testimónium Jesu Christo dedérunt.

Lectio iij.

ERASMUS Epíscopus, Imperatóribus Diocletiáno et Maximiano, in Campánia plumbátis et fústibus cæsus, resína quoque, sulphure, plumbo liquefacto, et fervénti pice, cera, oleoque perfúsus, inde tamen ínteger et inviolátus evásit. Quo miráculo multi se ad Christi fidem convertérunt.

Verum is íterum detrúsus in cárcerem, constrictus férreis gravissimisque vínculis, inde ab Angelo mirabiliter eréptus est. Deinde Fórmis a Maximiano váriis affectus supplicii tunicáque ærea candénti indúctus, illa étiam torménta divína virtúte superávit. Dénique plúrimis et in fide confirmátis, et ad fidem convérsis, insígnem martyrii palmam adéptus est.

Te Deum laudámus. 63.

DIE IV. JUNII.

S. Francisci Caracciolo, Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (115) præter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui beátum Franciscum, novi Ordinis Institutórem, orándi stúdio et pœnitentiæ amore decorásti : da fámulis tuis in ejus imitatióne ita profícere ; ut semper orántes, et corpus in servitútem redigéntes, ad cœlestem

glóriam pervenire mereántur.
Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

FRANCISCUS, dictus ántea Ascá-
nius, ex nóbili família Carac-
ciolo in óppido sanctæ Mariæ de
Villa in Aprútio ortus, a primis
annis exímio enítuit pietátis cul-
tu. Adoléscens gráviter ægrótans
státuit sese prorsus Dei, proxí-
míque mancipáre servítio. Neá-
polim proféctus, sacerdotio ini-
tiátus, sacróque adscriptus Soda-
lítio, contemplatióni, lucrandís-
que animábus se totum devóvit,
ac extrémó supplicio damnátis,
hortatórem se præbuit assíduum.
Cóntigit autem, ut epistólíum
álteri destinátum ei per errórem
redderétur, quo a piíssimis viris
Joánne Augustíno Adórno, et Fa-
brício Caracciolo ad novi reli-
giósi Institúti fundatiónem vo-

cabátur. Rei novitáte captus, et
divínæ voluntátis demirátus con-
sília, álacri ánimo sese illis ad-
júnxit. Cónditis autem in Camal-
dulénsium erémo, quo secésse-
rant, novi Ordinis légibus, inde
Romam simul profécti, confir-
mationem a Sixto Quinto impe-
trárunt, qui eósdem Cléricos Re-
guláres Minóres appellári vóluit
áddito ad tria consuéta áltero de
non ambiéndis dignitátibus voto.

R. Honéstum fecit.

Lectio v.

SOLEMNI emíssa professióne, ob
singulárem ejus in divum
Francíscum Assisinátem cultum,
Francísci nomen assúmpsit. A-
dórno biénnio post vita functo
ipse toti Religióni, quamquam
invítus, præfícitur: quo in mú-
nere virtútum ómnium præclára
præbuit exémpa. Institúti am-
plificándi studiosíssimus, id as-
sídus oratióibus, lácrymis, et
jugi córporis maceratióne enixe

a Deo postulábat. Quam ob rem tertio in Hispaniam se contulit peregrini hábitu indútus, victúmque ostiátim mendicans. In itinere aspérrima quæque perpessus, Omnipotentis auxiliúm mirum in modum expértus, navim quam conscénderat, ab imminenti naufrágio orationis præsidio servávit incólumem. Ut in regnis illis voti compos fieret, plúrimum laborávit; sed ejus sanctitátis fama prælucénte, amplissimáque catholicórum regum Philíppi Secúndi, et Philíppi Tértii munificéntia, adversariórum conátibus singulári ánimi fortitúdine superátis, plura sui Ordinis domicília fundávit; quod pari évntu per Itáliam præstitit.

℞. Amávit eum.

Lectio vj.

HUMILITATE ádeo excélluit, ut Romam véniens, in páuperum hospítio recéptus, se leproso sociáverit, et ecclesiásticas di-

gnitátes, a Paulo Quinto sibi oblátas, constantíssime recusáverit. Illibátam perpétuo servávit virginitátem, effrontésque mulieres ejus castimóniæ insidiántes Christo lucrifécit. Erga divínissimum Eucharistiæ mystérium ardénti æstuans amóre, noctes pene íntegras in ejus adoratione insómnes ducébat: quod piúm exercítium, velúti sui Ordinis tésseram, in eo perpétuo servándum constituit. Deíparæ Vírginis cultum impénse fovit. In próximum exímia exársit charitáte. Prophetiæ dono, et córdium scrutatióne ditátus fuit. Quadragésimum quartum ætátis suæ annum agens, dum in sacra Lauretána æde in oratione persisteret, sibi vitæ finem imminére cognóvit. Aprútium statim defléxit, et in óppido, Agnóni apud alúmnos sancti Philíppi Nérii letháli febre corréptus, Sacraméntis Ecclesiæ devotíssime

suscéptis, pridie Nonas Júnii anni millésimi sexcentésimi octávi, in pervigílio Festi Córporis Christi, placidíssime obdormívit in Dómino. Sacrum ejus corpus Neápolim delátum in ecclesiá sanctæ Mariæ Majóris, ubi prima sui Ordinis jécerat fundaménta, honorífice cónditum fuit. Eum póstea miraculis clarum, Clemens Décimus quartus Póntifex Máximus solémni ritu inter Beátos, Pius vero Séptimus Póntifex Máximus, novis fulgéntem signis, anno millésimo octingéntésimo séptimo, Sanctórum albo adscrípsit. *R.* Iste homo.

In iij. Noct. Homilia in Evang. Sint lumbi. de eodem Comm. (120)

Vesperæ a Capitulo de sequenti, cum com. præc.

DIE V. JUNII.

S. Bonifacii, Episc. et Mart.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. (39) præter sequentia.

Oratio.

DEUS, qui multitudinem populórum beáti Bonifáccii, Mártiris tui atque Pontíficis, zelo ad agnitióem tui nóminis vocáre dignátus es : concéde propítius ; ut cujus solémnia cólimus, étiam patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Et fit com. præc. Añã. Hic vir despiciens mundum, et terréna triúmphans, divítias cœlo cón-didit ore, manu.

ŷ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. *R.* Et osténdit illi regnum Dei.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BONIFACIUS, ántea WinfríduS appellátus, apud Anglos natus est exeúnte sæculo séptimo, et ab ipsa infántia mundum aver-sátus, vitam monásticam in votis hábuit. Cum ejus pater ánimam